

מסכת כלים

פרק ב משנה ד

פֶּנֶס שֵׁשׁ בּוֹ בֵּית קָבוּל שָׁמֶן, טֵמֵא. וְשֵׁאִין בּוֹ, טָהוֹר. מְגוּפֹת
הַיּוֹצְרִין שֶׁהוּא פּוֹתֵחַ בָּהֶן, טָהוֹרָה. וְשֶׁהוּא גּוֹמֵר בָּהֶן, טֵמֵאָה.
מִשְׁפָּךְ שֶׁל בְּעָלֵי בָתִּים, טָהוֹר. וְשֶׁל רוֹכְלִין, טֵמֵא, מִפְּנֵי שֶׁהוּא
שֶׁל מִדָּה, דְּבָרֵי רַבִּי יְהוֹנָתָן בֶּן בִּתְרִיא. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, מִפְּנֵי
שֶׁהוּא מִטְהוֹרָה עַל צִדּוֹ וּמִרִיחַ בּוֹ לְלוֹקֵחַ: